

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Toleti S. R. E. Cardinalis Summa Casuum
Conscientiæ, Sive De Instructione Sacerdotum Lib. VII**

Toledo, Francisco de

Coloniæ Agrippinæ

42. Quid sit suspensio, & quæ eius species.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40916

possunt absoluere Episcopi modo prædicto ab omni excommunicatione Papæ reservata, quando crimen est occultum: nam casus non reservantur Sedi Apostolicæ, nisi per censuras, ut dicit Caiet. in summ. ver. casus. Tamen ista facultas sic concessa post Concil. Trid. limitata est per Bullam in Cœna, per quam reuocatur facultas, etiam per Concilium generale concessa absoluendi à casibus in Cœna, ut habetur in Bulla: unde consequenter nec à crimine hæresis occulto absoluere iam possunt, nec ab alijs in Bulla contentis: poterunt tamen vigore Concilij ab alijs absoluere extra Bullam, tam ab his, quæ ante Concilium reservata erant, quam ab ijs, quæ post Concilium reservantur: nam licet verbo præteriti temporis utatur, extenditur tamen etiam ad futura, propter naturam legis, cuius est proprium comprehendere futura, ut habetur c. fin. de constit. & ibi Doct. quod confirmatur ex l. Arriani. c. de hæret. ubi habetur legem semper esse in viridi obseruantia, & semper loqui. Concilium autem generale vim legis habet.

Debet tamen hoc limitari, quando excommunicatio est tantum reservata, & non est apposta clausula (*non obstantibus*) si enim ita reservatur Papæ, ut nemo alius possit absoluere, non obstantibus, &c. Episcopus vigore Concilij non potest; nam, ut decidit Rota, per hanc clausulam tollitur facultas concessa per Concilium.

De facultate verò absoluendi à suspensione, & dispensandi super irregularitate eisdem Episcopis per idem Concilium concessa suo loco dicemus, dum de suspensione & irregularitate sermo occurrerit.

Quid sit suspensio, & quæ eius species.

CAPVT XLII.

Secundo loco post excommunicationem de suspensione tractandum est, quæ quidem breuiter potest sic defini.

Suspensio est Ecclesiastica censura priuans vsu Ecclesiastici officij, aut beneficij.

Dicitur primò, *Censura Ecclesiastica* loco generis; hoc enim est commune ipsi cum excommunicatione, & interdicto, ut habetur cap. querenti. de verb. signif.

Dicitur secundo, *priuans vsu*, quia dupliciter priuatur ali-

quis officio, aut beneficio. Vno modo, quando ipsum officium aut beneficium auferitur ab eo, quantum auferri per potestatem humanam potest. Altero modo, cum remanet, & ipse officium, aut beneficium, quia manet titulus, vel potestas, tamen auferitur exercitium beneficii, aut officij. Priori modo non est suspensio, sed degradatio, aut depositio. Posteriori modo, est suspensio. Et aduerte, suspensionem priuare vsu officij, aut beneficii, vt vsus est, cap. à nobis. de excep. Abb. in cap. de postolica, num. 2. eod. tit. nisi specificè sit prohibita suspensio hominum communiò, quo casu debet se abstinere etiam à communiòne, vt notat Gemin. in cap. 1. §. & hæc. num. 3. ver. dicitur, de sent. excom. lib. 6. Excommunicatio verò licet eum auferat vsus, non tamen hac ratione quatenus vsus est, quatenus communicatio quædam est cum alijs, à qua excommunicatus separatur; vnde excommunicatio non est dicenda suspensio, cum sit species quædam distincta censuræ Ecclesiasticæ.

Tertiò dicitur (*officij, aut beneficii Ecclesiastici*) quia in prædicti non loquimur de suspensione generali, quæ completitur etiam priuationem vsus officij secularis, sed in particulari, ad Ecclesiam pertinet, propter quod diximus eam esse censuram.

Huius suspensionis multi sunt etiam varij modi, seu species quædam, quas in particulari enumerat Glos. Clement. cap. de pœnis. Possumus tamen eos in generali sic reducere, vt primo diuidatur in tres species; quædam enim est suspensio ab officio, & per officium intelligitur, tam officium ordinis, quàm officium iurisdictionis Ecclesiasticæ. Quædam est à beneficio Ecclesiastico, & per beneficium completuntur dignitates, Canonicatus, beneficia, siue curata, siue simplicia, & alia huiusmodi. Quædam est ab officio, & beneficio simul.

Secundò ea, quæ est ab officio tantum, aliquando est à toto officio, aliquando à parte. A toto officio, quando priuatur ordinis cuiusque, & simul vsu iurisdictionis. Ea, quæ est à parte, multiplex est. nam aliquando est à toto ordine, tamen in toto, aliquando à parte, vt sacerdotio, aut diaconatu, aut alio inferiori.

Rursus in vno ordine, aliquando à toto, aliquando à parte; aliquando fit etiam à sola iurisdictione, sed tota, aliquando à parte aliqua.

Ter

Tertio, ea, quæ est à beneficio, aliquando etiam à toto, aliquando à parte sola, ut à fructibus percipiendis, vel aliquo alio ad ipsum pertinente.

Quarto diuiditur ratione temporum: nam aliquando est ab officio, vel beneficio, vel utroque ad aliquod tempus maius, vel minus prout determinatum fuerit à iure, vel ab homine; aliquando est à parte aliqua prædictum, aut ad tempus aliquod, aut in perpetuum, à toto tamen ordine, aut à toto beneficio, aut à toto officio non fit in perpetuum; tunc enim potius depositio, vel degradatio esset.

Quinto rursus diuiditur; nam quædam est à iure, quædam ab homine, sicut in excommunicatione declaratum est. Hi sunt modi suspensionis in summa, & in communi.

De quibusdam regulis, quibus explicantur species suspensionis prædictæ.

CAPVT XLIII.

IN his suspensionum speciebus, seu modis nonnullæ regulæ aduertendæ sunt, quarum prima est. Quando aliquis est suspensus ab ordine, non ob id suspensus est à iurisdictione: nec contra quando suspensus est à iurisdictione, ob id, suspensus censendus est ab ordine; quia hæc duo sunt inuicem distincta, & vnum ab altero non pendet, ut colligitur ex cap. aqua. de consecra. Ecclesi. Ex qua sequitur, quod suspensus à pontificalibus tantum, solum suspenditur ab exercitio eorum quæ ad ordinem Episcopatus pertinent, ut confirmare, chrismare, Ecclesias, ac Virgines consecrare, ordines conferre, dedicare Ecclesias, reconciliare, & similia, ut dicit Gemin. in cap. 1. §. officiales. numer. 3. de offic. ordin. lib. 6. non tamen ab his, quæ iurisdictionis sunt, ut conferre beneficia, excommunicare, &c. Hoc probatur ex cap. transmissam. de elect. ubi habetur, iurisdictionalia ista non pendere ab ipsis pontificalibus. ita etiam notat Panormit. cap. cum dilectus, de consue.

Secunda regula est, suspensus ab ordine simpliciter est suspensus à quolibet ordine, & per consequens ab omnibus fundatis super ordine, & sic à iurisdictione spirituali, & similibus, secundum Abb. in cap. cum dilectus. numer. 20. ver. si ergo. de